

Prima instanță: (Judecătoria Ciocana municipiul Chișinău) S. Daguța
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de societatea cu răspundere limitată "Spamol", prin intermediul avocatului Staruș Denis și Spiridonov Oleg,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Spiridonov Oleg împotriva societății cu răspundere limitată "Spamol" cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de societatea cu răspundere limitată "Spamol" și Spiridonov Oleg și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 11 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2015, Spiridonov Oleg a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată "Spamol" cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului restant, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Spiridonov Oleg a menționat că începând cu 02 iunie 2014 a activat la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în calitate de șofer cu un salariu lunar de 300 euro echivalentul în lei moldovenești.

De asemenea, a menționat că în baza ordinului de concediere nr. 72/15 E din 11 septembrie 2015 a fost concediat.

Spiridonov Oleg solicită anularea ordinului de concediere nr. 72/15 E din 11 septembrie 2015 emis de societatea cu răspundere limitată "Spamol", încasarea sumei de 900 euro cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea sumei de 4570 euro cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, încasarea sumei de 2125,05 euro cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului (18 martie 2015-24 iunie 2016), încasarea sumei de 1389,40 lei

cu titlu de salariu neachitat parțial pentru luna august 2014, încasarea sumei de 921,17 lei cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului pentru luna august 2014, încasarea sumei de 375 euro cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit, încasarea sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat pentru eliberarea din funcție, încasarea sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral prin neachitarea în termen a salariului,.

La 21 martie 2016 și 29 martie 2016, Spiridonov Oleg a depus cerere de modificare și concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând suplimentar restabilirea la locul de muncă, încasarea unei compensații de 3 salarii minime în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 3600 euro, încasarea sumei de 1314 euro cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului (18 martie 2015-21 martie 2016), încasarea sumei de 1389,4 lei cu titlu de salariu neachitat parțial pentru luna august 2014 (f.d. 184-195 Vol. I).

Ulterior, la 29 martie 2016, Spiridonov Oleg a depus cerere de modificare și concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând suplimentar încasarea sumei de 900 euro cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea sumei de 300 euro cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit, încasarea sume de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin eliberarea de la serviciu, încasarea sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neachitarea în termen a salariului, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 196-198 Vol. I).

La 13 aprilie 2016, Spiridonov Oleg a depus cerere de modificare și concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând suplimentar încasarea sumei de 4440 euro cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 18 martie 2015-11 mai 2016, încasarea sumei de 1620 euro cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere achitării salariului pe perioada 18 martie 2015 – 11 mai 2016, încasarea sumei de 865,59 lei cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului restant pentru luna august 2014 (f.d. 222-224 Vol. I).

De asemenea, la 06 iunie 2016, Spiridonov Oleg a depus cerere de modificare și concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând suplimentar încasarea sumei de 4570 euro cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă pe perioada 18 martie 2015-24 iunie 2016, încasarea sumei de 2125,05 euro cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului pe perioada 18 martie 2015-24 iunie 2016, încasarea sumei de 921,17 lei cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului restant pentru luna august 2014, încasarea sumei de 375 euro cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit 9f.d. 224-247 Vol. I).

În motivarea cererilor de concretizare, a menționat că în baza ordinului nr. 72/15 E din 11 septembrie 2015 a fost concediat în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii.

Menționează la fel că la eliberarea din funcție, angajatorul nu i-a achitat salariul și alte plăți, nu i-a eliberat carnetul de muncă.

Consideră ordinul de concediere ilegal, emis cu încălcarea prevederilor legislației muncii.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău din 11 iulie 2016, acțiunea înaintată de Spiridonov Oleg s-a admis parțial.

S-a constatat nulitatea ordinului nr. 72/15E din 11 septembrie 2015 privind concedierea lui Spiridonov Oleg din funcția de șofer la societatea cu răspundere limitată "Spamol".

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de 4595,45 euro cu titlu de salariu pentru absența forțată de la serviciu, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de 2125,05 euro cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului (18 martie 2015-24 iunie 2016), echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de 1389,40 lei cu titlu de salariu neachitat parțial pentru luna august 2014.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de 921,17 lei cu titlu de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului (01 septembrie 2014-24 iunie 2016).

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de suma de 300 euro cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de 900 euro cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de muncă, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în beneficiul lui Spiridonov Oleg suma de suma de 300 euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin concedierea ilegală de la serviciu, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii.

În rest, acțiunea înaintată de Spiridonov Oleg a fost respinsă.

De la societatea cu răspundere limitată "Spamol" a fost încasată în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5212,65 lei și suma de 88 lei cu titlu de cheltuieli poștale suportate de instanța de judecată.

Pentru a decide astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în baza ordinului nr. 55/14A din 02 iunie 2014, Spiridonov Oleg a fost angajat la societatea cu răspundere limitată "Spamol" în funcția de șofer cu program de muncă complet de 8 ore pe zi, în contractul individual de muncă nefiind specificat orarul concret de muncă.

Astfel, prima instanță a concluzionat că Spiridonov Oleg îl deservea pe directorul general al societății cu răspundere limitată "Spamol" cu automobilul de serviciu de model BMW seria 5, iar sarcinile de lucru le primea prin apeluri telefonice și SMS-uri, graficul de lucru fiind stabilit mai flexibil.

Deci, prima instanță a conchis că Spiridonov Oleg se prezenta la serviciu când era solicitat telefonic, însă salariul i se achita pentru lucrul îndeplinit pentru o zi deplină.

Totodată, instanța a reținut că începând cu data de 16 martie 2015, Spiridonov Oleg nu s-a mai prezentat la serviciu. Automobilul de serviciu cu care lucra Spiridonov Oleg a fost vândut și din acest motiv nu a mai fost chemat la serviciu.

În baza ordinului nr. 72/15 E din 11 septembrie 2015, Spiridonov Oleg a fost concediat din funcția deținută în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii, pe motiv că începând cu data de 18 martie 2015 Spiridonov Oleg, fără motive întemeiate nu s-a prezentat la serviciu, neanunțând despre aceasta administrația.

La fel, prima instanță a constatat că din conținutul ordinului de concediere urmează că Spiridonov Oleg nu s-a prezentat la serviciu începând cu data de 18 martie 2015 (data constatării abaterii disciplinare), însă a fost concediat în baza art. 86 alin. (1) lit. h) Codul muncii (absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive (fără a ține cont de pauza de masă) în timpul zilei de muncă), tocmai la data de 11 septembrie 2015.

Deci, instanța a constatat că o perioadă foarte îndelungată de timp, administrația societății cu răspundere limitată "Spamol" nu a întreprins nici o acțiune, nu a efectuat nici o anchetă în privința lui Spiridonov Oleg și tocmai la data de 11 septembrie 2015 angajatorul a emis ordin de concediere.

De asemenea, prima instanță a reținut că prin nesoluționarea de către angajator timp de 4 luni a problemei lipsei de la serviciu a lui Spiridonov Oleg, a fost confirmat faptul temeiniciei lipsei lui Spiridonov Oleg de la serviciu din motivul absenței directorului pe teritoriul țării.

În consecință, prima instanță a concluzionat că sancțiunea disciplinară urma a fi aplicată imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei.

Astfel, instanța a menționat că Spiridonov Oleg a fost concediat ilegal, din care considerente angajatorul urmează să suporte consecințele acțiunilor sale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, au fost respinse apelurile declarate de societatea cu răspundere limitată "Spamol" și Spiridonov Oleg și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău din 11 iulie 2016.

La 29 iunie 2017, societatea cu răspundere limitată "Spamol", prin intermediul avocatului Staruș Denis, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea înaintată de Spiridonov Oleg să fie respinsă integral.

Recurentul societatea cu răspundere limitată "Spamol", în motivarea recursului a menționat că prima instanță ilegal a declarat nul ordinul de concediere, deoarece abaterea disciplinară a lui Spiridonov Oleg a fost constatată la data de 12 august 2015, după ce acesta a depus explicații și nu a prezentat nici o dovadă că ar fi fost în concediu medical. Astfel, cu respectarea termenului de o lună, la 11 septembrie 2015 Spiridonov Oleg a fost concediat.

De asemenea, recurentul a relatat că odată ce Spiridonov Oleg a recunoscut că într-adevăr nu s-a prezentat la locul de muncă, instanța a încercat să justifice neprezența acestuia la locul de muncă și să constate lipsirea forțată de posibilitatea de a munci, contrar faptului că acesta nu venea benevol la serviciu. Or, consideră că concluziile instanței se rezumă la constatarea lipsirii forțate de dreptul la muncă și sancționarea pentru această încălcare.

La fel, relatează că în cazul absenței forțate de la muncă, instanța urma să aplice prevederile art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, care prevede că: repararea de

către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Referitor la reținerea ilegală a carnetului de muncă, recurentul consideră că Spiridonov Oleg nu a probat faptul că angajatorul este vinovat de reținerea carnetului de muncă. Mai mult ca atât, prin scrisoarea recomandată din 11 septembrie 2015, recepționată de Spiridonov Oleg la 15 septembrie 2015, ultimului i s-a solicitat să se prezinte la locul de muncă și să ridice carnetul de muncă.

Totodată, consideră că instanța a admis integral cerința cu privire la încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, fără a avea un calcul.

Referitor la cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, consideră că prima instanță urma să aprecieze acest prejudiciu în coraport cu vina angajatorului.

La 25 august 2017, Spiridonov Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie admis integral capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral.

Totodată, Spiridonov Oleg a solicitat respingerea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată "Spamol".

La 19 octombrie 2017, Spiridonov Oleg a depus referință la recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Spamol", solicitând de a fi declarat inadmisibil.

În referința depusă, Spiridonov Oleg a menționat că pînă în prezent, angajatorul nu i-a eliberat carnetul de muncă, nu a prezentat careva dovezi ce ar demonstra că carnetul de muncă i-a fost eliberat sau că refuză primirea acestuia.

Consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și apreciat probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Spamol" în esența lor sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și de drept, cărora instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

De asemenea, relatează că argumentele invocate în recursul declarat de societatea cu răspundere limitată "Spamol" nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

La 13 noiembrie 2017, societatea cu răspundere limitată "Spamol", prin intermediul avocatului Staruș Denis, a depus referință la recursul declarat de Spiridonov Oleg, solicitând de a fi declarat inadmisibil.

Totodată, a menționat că Spiridonov Oleg, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Cod de procedură civilă, dar a reiterat legislația muncii și alte acte normative.

Deci, recursul nu conține referiri la încălcarea esențială a procedurii sau a legislației.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 iunie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarate la 29 iunie 2017 de către societatea cu răspundere limitată "Spamol" prin intermediul avocatului Staruș Denis și la 25 august 2017 de către Spiridonov Oleg, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de societatea cu răspundere limitată "Spamol", prin intermediul avocatului Staruș Denis și Spiridonov Oleg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de societatea cu răspundere limitată "Spamol", prin intermediul avocatului Staruș Denis și Spiridonov Oleg.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari